

ÜMİT ŞİMŞEK

– 1 –

“Geriye bakarsak adımlarımız geriye gider; bugünün ülkeleri 1400 yıl öncesinin kanunlarıyla idare edilmez” demişti 12 Eylül döneminin devlet başkanı Kenan Evren konuşmalarının birinde. Zat-ı devletlerinin mensup olduğu zihniyetin alâmet-i farikası haline gelmiş bir söylem olduğu için, onun bu tür sözleri kimseyi şaşırtmıyor, hattâ ciddîye de alınmıyordu. Nitekim Diyanet İşleri Başkanlığına başörtüsü ile ilgili çağdaş bir fetva sipariş ettiğinde, Din İşleri Yüksek Kurulu onun beklentilerine tamamen ters istikamette bir fetva yayınlamıştı. Yine aynı ihtilâl döneminde Genelkurmay Başkanlığı Diyanet İşleri Başkanlığından bir yıl boyunca bütün hutbelerde okunmak üzere hepsi Atatürk’ü anlatan 56 hutbe hazırlamasını istediği zaman, Diyanet buna da boyun eğmemişti. [\[1\]](#)

Evren’in kimseyi şaşırtmayan sözlerinin benzeri, yıllar sonra, halk tarafından seçilmiş bir Cumhurbaşkanı tarafından söylendiğinde ise, herkesin dili tutuldu – kiminin sevincinden, kiminin öfkesinden ve hepsinin de hayretinden! İnsanların kulaklarına inanmakta güçlük çekeceklerini Erdoğan da hiç şüphesiz biliyordu, onun için birbirini takip eden üç cümle ile sözlerini iyice açmak ihtiyacını hissetmiş ve ilk cümlelerde belki başka ihtimallere havale edilerek iyimser bir şekilde yorumlanabilecek maksadını son cümlede muhkem hale getirerek tevil yollarını tümüyle kapatmıştı:

“İslâm’ın güncellenmesinin gerektiğini bilmeyecek kadar âciz bunlar. İslam’ın hükümlerinin güncellenmesi vardır. Siz İslâm’ı 14-15 asır önceki hükümleriyle kalkıp da bugün uygulayamazsınız, böyle bir şey yok.”

Bir güncelleme öyküsü: 1

Ümit ŒİMŒEK tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 08:46 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 08:46

14-15 asır öncesinin hükümleri, elbette ki müçtehid yorumları olamazdı, çünkü o zaman var olan Œey sadece Kur’ân’dan ve Sünnetten ibaretti. Bu cümle, açıkça, “Kur’ân’ın ve Sünnetin 14-15 asır önceki hükümlerine” atıfta bulunuyordu ve Sayın Recep Tayyip Erdoğan da bu sözlerin bu mânâya geleceğini bilemeyecek birisi değıldi. Nitekim sözlerinin yol açacağı tepkileri göze almış bulunduğunu **“Œimdi birçok hocaefendi beni tefe koyup alacak”**ifadesiyle dile getiriyordu.

Gerçekte, eğer tefe koyup almaktan bahsedilecekse, bunun mağduru Sayın Erdoğan olmayacaktı. Bilâkis, kendisi, bir süredir ehl-i dalâletin önde gelen medyası tarafından tefe konup alınan bir hocaefendiyi hücumlarına hedef yapmıştı. Oysa kendisinin Œimdiye kadarki çizgisinden beklenen Œey bunun tersiydi. Dostun ve düşmanın tanıdığı Recep Tayyip Erdoğan, böyle bir durumda, bir hücum edilene, bir de hücum edenlere ve sabıkalarına bakar, sonra da karşısına kimleri aldığına hiç aldırmaksızın, hücumların hedefindeki mağdurun yanında açıkça yer alırdı. Bu defa ise Cumhurbasşkanımız bir sürpriz yaptı ve kimin ne söylediğini araştırıp ayırt etmek zahmetine katlanmaksızın Aydın Doğan medyasının yanında yer alarak, üstelik bir de onların dilini kullanmak suretiyle, bir hocaefendiyi tefe koyup almayı tercih etti.

Dahası var: Hocaefendinin suçlamalara konu teşkil eden sözleri, çoğunluğu sekiz on sene öncesine ait muhtelif konuşmalarından itina ile ayıklanarak belli bir istikamette yorumlanacak Œekilde montajlanmış cmlelerdi. [2] Bu için faili de, Sülün Osman’ı mezarında ters döndürecek tuzaklarla on binlerce Müslümanı dolandırmak gibi bir rekoru elinde tutan bir cemaatten başkası değıldi. İmam Gazalî’ye Seyyid Kutub aleyhinde kitap yazdırmak gibi nice başarılarla imzasını atmış bir topluluk için bu çok da zor bir iř sayılmazdı. Asıl zor olan, bu cemaatin Sayın Erdoğan üzerinde nasıl böyle bir hatır sahibi olduğuna akıl erdirebilmektir. Çünkü bu topluluğa varını yoğunu kaptıran on binlerce mağdurun feryatlarına bu ülkenin yönetimi yıllardır anlaşılmaz bir inatla kulağını tıkıyordu. Ama zorun da zoru vardı:

Saygın ve hamiyet sahibi bir hocaefendinin montajlı kasetlerinden önce, başka bir vesileyle daha Sayın Erdoğan bu cemaatin tuzağına düşürülmüş ve bu tuzağın faturası da maalesef bu memleketin en güzide bir kurumu olan Diyanet İşleri Başkanlığına detilmişti. İşte Sayın Erdoğan gibi bir siyaset kurdunun nice okyanusları geçip de böyle bir derede nasıl tkezleyebildiğini anlamak hiç mi hiç kolay değıldi.

Diyanet İŞleri BaŐkanlıđımız bir değil, birçok düŐmanı vardır ve bir önceki bölümde sözünü ettiğimiz topluluğun bu düŐmanlardan birisi olması için de yeterli sebep vardır. Bu sebeplerden en mühimi ise, hiç şüphesiz, bu cemaatin kutsal kitabının “zihinleri teŐviŐ edici ve okuyanları yanıltıcı mahiyette olduğuna” dair Din İŞleri Yüksek Kurulu tarafından ittifakla verilmiŐ olan 20.1.1970 tarih ve 14 sayılı karardır.

Bahsi geçen cemaat, bundan önceki son saldırısında Kutlu Doğum Haftası bahanesiyle Diyanet İŞleri BaŐkanlıđını hedef almıŐ ve maalesef bu saldırıda hkmet tarafından da destek görmüŐtü. Sonuçta, Din İŞleri Yüksek Kurulu konuyu karara bağladı bağlamasına, ama bu karar, hkmet tarafından kamuoyu önünde Kurula verilen talimat yönünde çıkmadığı için, yönetim deđiŐikliđine gidildi ve yeni yönetimin ilk icraatından biri de, Din İŞleri Yüksek Kurulunun almıŐ olduğu kararı yok sayarak söz konusu cemaatin ne sürdüğü talebi onaylamak oldu. [3] Böylece, en tehlikeli darbe dönemlerinde bile bağımsızlığını korumuŐ ve bugünlere kadar salimen gelebilmiŐ olan Diyanet İŞleri Başkanlığı, dinî konularda ülkenin en yüksek karar organı olan Din İŞleri Yüksek Kurulunun geniŐletilmiŐ bir heyetle birlikte aldığı kararını, bu konuda ne ilmen, ne dinen, ne hukuken, ne de siyaseten hiçbir yetkisi ve yetkinliği bulunmayan siyas bir organdan gelen talimatla yok saymak zorunda bırakıldı.

Őimdi ise, yine aynı cemaatin marifetiyle tezghlanan bir tertibin sonucu olarak, Diyanet İŞleri Başkanlığı Cumhurbaşkanımız tarafından azarlanarak terbiye ediliyor ve yine siyas iradenin istediği yönde karar ve icraata zorlanıyor. Daha da kötüsü, Diyanet’imiz de hiç itirazsız bir şekilde, kendisine ve bu ülkenin ilim adamlarına yöneltilen suçlamaları kabulleniyor ve gösterilen yönde seri adımlar atıyor.

Diyanet İŞleri Başkanlığına gösterilen ilk hedef, ilhiyatılarla birlikte, “İslâmın 14-15 asır önceki hükümlerini güncellemek” idi. Arkadan, “sadece Kur’ân’ın hükümlerine aynen uyan hadisleri kabul etmek” őeklinde, belirli çevrelerin sloganı haline gelmiş bir başka hedef daha buna ilve edildi.

Bazı ilâhiyat fakültelerinin yönetimi ile tahmin edebileceğiniz kesimden ilhiyatılarımızın bu çağrıya derhal ve uzun uzadıya açıklamalarla verdikleri cevabın davul-zurnadan başka bir eksiği yoktu! Diyanet’imiz de yediği azardan sonra bu defa elini pek çabuk tuttu ve il mftlerini toplayarak, Cumhurbaşkanımızın açıklamalarındaki talihsiz ifadeleri tevil eden bir bildiri yayınladı. Dönem ihtilâl dönemi değil; ama görünen o ki, Diyanet de ihtillin kudretli liderine başörtüsü konusunda gereken cevabı hiç tereddütsüzce veren Diyanet değil! Yine de büsbütün ümitsiz değiliz; çünkü bu konu Din İŞleri Yüksek Kuruluna – hariçten bir aŐı yapılmaksızın –

getirildiği takdirde sonucun çok daha farklı çıkabileceği öngörüldüğü için böyle bir bypass ameliyesine gerek duyulduğunu düşünüyoruz.

– 3 –

Diyanet İşleri Başkanlığının şimdiye kadarki icraat ve fetvalarında bu milletin dinî yapısıyla uyum içinde bir seyir takip ettiği biliniyor. Din İşleri Yüksek Kurulundan bugüne kadar Ehl-i Sünnet inancına uygun düşmeyen hiçbir kararın çıkmamış olması, bu gerçeğin başta gelen şahididir. İşte bu sebeple Diyanet'in birtakım çevrelerden gelen hücumlara hedef teşkil ettiği de bir başka gerçektir. Bu çevrelerin başını çeken ise, toplum mühendisliğinin önemli bir dalını teşkil eden ilâhiyat mühendislerinden başkası değildir.

Bu konudaki tenkitlerimizin ilâhiyatçıları değil, ilâhiyat mühendislerini hedef aldığını hemen başta vurgulayalım. Ülkemizin dört bir yanında, ilâhiyatın bütün dallarında çok değerli bir ilmî birikimin bulunduğu takdir eden ve buna hayranlık duyanlardanız. Ancak kamuoyunda sesleri işitilen ve televizyon ekranlarından eksik olmayan ilâhiyatçılarımızın ortak özelliği, bilgilerinden daha ziyade, bu milletin inançlarına istikamet vermek ve onlara kendi arzularınca bir din biçerek tarih yazmak yönündeki ihtiraslarıdır. **“İslâmı güncellemek, İslâmın 14-15 asır önceki hükümlerini güncellemek, hadislerin Kur’ân’a uygunluğunu denetlemek”** gibi söylemler bu mühendislerimizden daha fazla kimin iştahını kabartabilir?

Diyanet İşleri Başkanlığının bugüne kadarki çizgisi milletin inançları ile ne kadar uyum içindeyse, ilâhiyat mühendislerimizin çizgisi de o kadar uyumsuzluk göstermiştir. Bu uyumsuzluğu ortaya çıkaran vasıfların başında da cemaatten uzak oluşları gelir ki, burada kastettiğimiz cemaat, ümmet içindeki yapılanmalar değil, ümmet bütününün yapılanmasıdır. Bunun da hiç şaşmayan test alanı camilerdir. İlâhiyat mühendislerimizden kaç tanesini bir vakit namazında mahalle mescidinde görebilirsiniz? İslâmın en büyük bir şiarı ve Resulullah'ın (s.a.v.) en önemli sünneti olan cami cemaatiyle birlikte namaz kılma hususuna dünyalarında bir televizyon programı kadar yer vermeyen insanların 90 bin camii bünyesinde barındıran Diyanet İşleri Başkanlığına yön verdiği bir ülkede başka bir kıyamet alâmetine herhalde ihtiyaç kalmayacaktır.

Cemaat olgusundan söz açılmışken ihmal edilmemesi gereken bir husus da, ümmet içindeki cemaat yapılanmalarının, ülkemizde dinî hayatı bugünlere taşıyan ve bu uğurda her türlü çileye katlanan ve en ağır bedelleri ödeyen yapılar olduğu gerçeğidir. Bu gerçeği herkesten önce takdir edecek birisi varsa, o da, bizzat bu yapıların içinden gelen ve bu çilelerin bir kısmına bizzat katlanmış bulunan Cumhurbaşkanımızdan başkası değildir. Bunca mücadelelerden sonra gelinen özgürlük ortamında, milletin gözbebeği hükmünde olan ve bugüne kadar emanetini yüz akıyla taşımış bulunan en güzide bir kurum eğer tuzu kuru ilâhiyat mühendislerinin heveslerine mahkûm bırakılacak olursa, bu millet yine kendisine bir çıkış yolu bulur, cemaatler yine fabrika ayarlarına döner, yine mukadder çilelerine gönüllü olarak talip olur ve Allah'ın izniyle sinelerinden çıkaracakları yeni kahramanlarla yollarına devam eder; bu duruma isteyerek veya istemeyerek sebep olanlar ise milletin bir asırlık müktesebatını heba etmiş olmanın vebaliyle baş başa kalır.

– 4 –

Bugüne kadarki çizgisi, Cumhurbaşkanımızın Dünya Kadınlar Günündeki kırılmasıyla son derece net bir değişim göstermiş bulunuyor. Bizim bildiğimiz Recep Tayyip Erdoğan, bu milletin hukukunu müdafaa için gereken hiçbir fedakârlığı esirgememiş, özellikle 15 Temmuz darbesinde sergilediği eşsiz performansla, dünyanın dört bir yanındaki mazlumlara el uzatışıyla, bu milletin ve bu ümmetin hukukunu dünyanın en vahşî canavarlarına karşı pervasızca müdafa eden ve bu davranışlarıyla milletimizin içindeki efsanevî kahramanlık damarının tekrar uyanmasına vesile olan, bu vasıflarının yanı sıra “Bâki hakikatler fanî şahıslar üzerine bina edilmez” sözünü çok seven ve dilinden düşürmeyen bir lider, daha doğru ve Peygamberî bir tabirle bir hizmetkâr idi.

Böyle bir atmosferde, hem de askerimizin Afrin zaferiyle bir destan yazmakta olduğu bir sırada, Cumhurbaşkanımız, Dünya Kadınlar Günü vesilesiyle yaptığı bir konuşma ile keskin bir viraja girdi. O günden önceki Erdoğan ile o günden sonraki Erdoğan arasında, birden bire iki zıt şahsiyet kadar bir fark ortaya çıktı ve millete büyük bir şaşkınlık yaşattı. Sanki o konuşma bir tehdit veya bir büyü altında yaptırılmış gibi geldi birçoğumuza. Âdetâ Cumhuriyetin ilk yıllarında Bediüzzaman'a “İslâm ordusunun Yunan'a galebesinden neş'e alan ehl-i imanın kuvvetli efkârı içinde, gayet müthiş bir zındıka fikri, içine girmek ve bozmak ve zehirlendirmek için dessâsâne çalıştığını gördüm” tesbitini yaptıran bir oyunun benzeri, gizli eller tarafından sahneye konuluyordu.

Bir güncelleme öyküsü: 1

Ümit ŞİMŞEK tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 08:46 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 08:46

Bu değişim Sayın Erdoğan'da âni bir şekilde ortaya çıktı ise de, âni bir şekilde gerçekleşmiş olamaz. Ve bunda bütün suçu Erdoğan'ın kendisine yüklemek de herhalde insaflı bir davranış olmayacaktır. Belki de bu günahın büyük kısmını millet olarak üzerimize almamız gerekecektir. Evet, bu millet, içinden çok büyük kahramanlar çıkarmış ve daha nice kahramanlar çıkaracak kapasitede bir millettir. Ancak bu özelliğimiz yanında, insanları putlaştırma gibi beşerî bir özelliğimizin bulunduğunu, bunun yanı sıra her bir insanın içinde yüceltmeyi çok seven bir nefis-i emmârenin uyanmak için gece-gündüz fırsat kolladığını, her kurtarıcının içinde de bir diktatörün yattığını unutmamalıyız. Hadis-i şerifte **“Kendisi için ayağa kalkılmasından hoşlanan kimse Cehennem ateşindeki yerine hazırlansın”**

[4]

buyuruluyor. Bunun sorumluluğunda ayağa kalkanların da bir payı yok mudur? Yine Bediüzzaman'ı hatırlayalım:

“Bir millet cehaletle hukukunu bilmezse, ehl-i hamiyeti dahi müstebit eder”
demiyor muydu?

Bugünlerde hep Erdoğan'ı dinliyoruz. Televizyonlarda, gazetelerde, radyolarda, internet sitelerinde hep o konuşuyor. Konuşmadığı hiçbir gün geçmiyor. Kendisini anmadan geçireceğimiz hiçbir âna fırsat vermiyor. Çok şükür, heykellerinin dikilmesine müsaade etmedi. Ama ara sıra karşımıza çıkacak heykeller, onun her an karşımızdan bize parmağını sallayan canlı suretleri kadar etkili olur muydu?

Elhasıl, istesek de istemesek de bir güncelleme içine girmiş bulunuyoruz. Ama güncellenen şey Müslümanlığımız mı, yoksa putperestliğimiz mi, muhasebesini yapmamız gereken nokta işte burası!

[1] Bkz. “Darbelere Karşı Onurlu Bir Direniş.” <https://yazarumit.com/darbelere-karsi-onurlu-bir-direnis/>

[2] Bu noktada insan sormadan edemiyor: Sekiz on sene önceki konuşmalar ortaya dökülecek olsa, meselâ FETÖ'ye güzelleme çekenler arasında ilk sıraları kimler paylaşırdı dersiniz?

[3] Ayrıntı için bkz. <https://yazarumit.com/kutlu-dogum-devam-mi-fitneye-teslim-olmak-mi/> –

Bir güncelleme öyküsü: 1

Ümit ŞİMŞEK tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 08:46 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 08:46

<https://yazarumit.com/hurafat-ehlinin-oyunu-tutmadi-kutlu-doguma-devam/>

<http://www.haberturk.com/mevlid-i-nebi-haftasi-hicri-takvime-gore-kutlanacak-1728855>

[4] Eb Dvud, Edeb: 151; Tirmiz, Edeb: 13.

KAYNAK : <https://yazarumit.com/bir-guncelleme-oykusu/>